

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u
12. sz. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden köz-
lemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fo-
gadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 ft.
Fél évre 2 ft.
Negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35.,
illetve Ki-pást-tér 4. sz. alatt
R. Vozáry Gyula tanárnál. — Ide
intezendők a kiadóhivatalt illető
előfizetés, hirdetésny. nyilttér
és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tár-
fogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czékora-fele házában, nem különben minden hazai pósthivatal.
Az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Temetkezési társulat.

A hírlapírói hivatás minket s mindazokat, a kik a közérdek szolgálatában támogatnak általában — mondhatni minden héten — ösztönöznek arra, hogy közönségünk előtt minden téren az előhaladás eszméivel álljunk elő. A ki munkásságunkat figyelemmel kísérte, tanuskodhatik a mellett, hogy mi nemcsak minden szépnek és jónak önzetlen pártolói voltunk és vagyunk, hanem keresve-kerestük az alkalmat arra, hogy ugy a közügynek, mint polgártársainknak is, ha ez mások megrövidítése nélkül lehetséges volt, hasznára lehessünk.

Fájdalom, nem dicsekedhetünk nagy eredményekkel. De hisz ezélünk sem az, hogy mi önmagunk részére dicsőséget arassunk, minde mellett is sajnálattal kell kinyilvánítanunk, hogy szavaink gyakran hangzottak el a pusztában s mindaz, a mire hivatkozhatnánk oly csekély, hogy arra valamely irányu népszerűséget építeni lehetetlen.

Lapunk útján pendített meg az az eszme is, hogy alkossunk temetkezési egyesületet. Magyarország minden valamire való városában létezik ily nemű egyesület, s tekintve az egyszerű eszközöket, melyek mellett az egyesület a lehető legnagyobb könnyűséggel meg volna alakítható; nem késtünk a jó eszmét közrebocsátani azon erős hitben, hogy fogantatja lesz.

Nem lett!

Azóta sok más üdvös s minden megerőltetés nélkül fogantatosító eszmével állottunk elé, gyakran a siker csekély reményével.

Meg van ennek az oka is.

Rimaszombatban nincs ember, a ki a közügyek élére merne állani. És itt a polgárságnak egy roppant nagy hibája konstataható: egy

hatalmas mulasztás, mely egyhamar alig hozható helyre.

Városunk lakossága két szektába tartozik: egyik az itt született rimaszombati polgár, — másik a beszármazott. E két osztályon kívül itt nem ismerik a harmadikat, mely a kettő között áll s mely hivatva volna a két főosztály között természetes kapcsolatot képezni.

Szerintünk a polgárságot vezérlő szerep illetné meg, mert az övé a város, az övé a vagyon, az övé a jövő.

Mi az oka mégis, hogy e szép erkölcsi s anyagi vagyon mellett nem tudta magának meghódítani azt a tért, melyet megérdemelne?

A sajtóságos gondolkozásmód. Polgárságunk konzervatív szellemű; bevonul házába s a világgal nem törődik. — a társadalmi élet mozgalmában nem szerepel, a nyilvános élet küzdelmeiben nem vesz részt. E sajtóságos gondolkozásmód szülte azt az állapotot, mely Rimaszombatban évek óta sok keserű panaszra adott alkalmat.

Ily körülmények között könnyen foglalhatott tért magának az a másik osztály, mely a társadalmi élet minden terén szerepet visz. Nem riad vissza áldozatot hozni a jótékonyaság oltárán, — élén áll a közművelődési egyesületnek, támogat árvákat és ügyefogyottakat, — nem is említve azt, hogy mind azok a szűkebb körű kis egyletek, testületek, melyek az emberi társadalom támogatását igénylik (nőegyesület, műkedvelőtársulat, tanári nyugdíj-intézet, stb. stb.) ez osztály tagjaitól nyerik a leghatalmasabb protekciót.

Nem dicséret ez, de tiszta igazság, mellyel szemben még az az ellenvetés sem állhat meg, hogy „tehetik, mert van miből.“ Egy oly város, melynek 5000 lakója közül 40—50 megyei és városi virilise van, szegénységről nem

panaszolhat. És e virilisek közül jó három-egyed-rész benszületett, rimaszombati polgár.

Nézetünk szerint a rimaszombati polgárság nagy mulasztást követ el akkor, mikor vonakodik a cselekvés terére lépni; ez által mintegy önmagát itéli el s azt a hitet ébreszti fel azokban, kik nem tartják magukat körükbe valóknak, hogy magasabb ténykedésre nem képesek. És e feltevés jogos minden oly egyénről, ki a mindennapi kenyeret megadó foglalkozás körén túl nem lép. Ez pedig nem lehet feladata sem az egyeseknek, sem testületeknek.

Ne hanyagolja el senki azt a munkakört, mely neki és családjauak megadja a mindennapi kenyeret, de ne zárkozzék el a világtól se annyira, hogy a közügyeknek csak távoli szemlélője legyen. Van egy tér, melyben még a legcsekélyebb igényű polgár is érvényesítheti önmagát a világra nézve: az egyesület. Legyen az egyesület a polgároknak bárminő czélú szövetkezése, ha erkölcsi alappal bir, lassanként hatalmasmá növekszik.

A rimaszombati általános ipartestület előjárósága az elmúlt héten életjelt adott magáról: te me te ke z e s i e g y e s ü l e t e t akar szervezni. Üdvözljük a mozgalmat s kívánjuk, hogy az új egyesület eszméje ne csak fellobbanó szalmaláng legyen, hanem mielőbb tényné váljék. Sikert azonban csak akkor érhetnek el ha semmi támogatást be nem várva, a nemes gondolat megtestesítésére kivétel nélkül sorakoznak. A polgárság e téren tegye meg azt, a mit megerőltetés nélkül megtehet s ha működését a szűkebb körben siker koronázza, nincs kétségünk az iránt hogy a legszélesebb körben rokonszenvet fog önmaga iránt kelteni. — Ez is egy lépés arra, hogy a kezdeményezés és tettek terére lépjen.

T Á R C Z A.

Kukli siralmai.

I.

„Adjon nekem a teremő!“
Hányszor mondtam, hányszor kértem,
A mikor még leány voltál,
Drágálatos feleségem!

De mióta enyém lettél
Egyéb kívánságom nincsen:
Bár mielőbb lakóidhoz
Sorolna be az Uristen!

II.

Állítják, hogy volna ördög.
Bánom én, ha van is!
Nem félek én többé tőle,
Akármilyen hamis.

Nines okom a rettegésre;
Higyék el ezt kérem,
A mióta velem van a
Kedves feleségem.

III.

Nem kell nekem érdemkereszt!
Van már nekem rég keresztm
Mióta a feleségem
Házastársul megszereztem.

Csak ez az egy, mi szívemet
Bánattenger felé hajtja,
Hogy e teher — jaj — örökös
S nem adhatok már túl rajta.

Keserű Gazsi.

Égből a földre.

Legyen szabad előzetesen is bemutatni magamat az igen tisztelt olvasónak. Az én nevem Dohányfalvi Trafik Aladár s hivatalomra nézve pedig ügyvéd vagyok egyik megye székvárosában.

Hivatással járó életpályám mellett azonban a lanttal is foglalkozom néha, mely cselekményemről bizonyosságot tehetnek íróasztalom fenekén — jobb jövő

reményében feltámadást váró — költeményeim. Hiába! A kit a versírás egyszer előfog, nem tud az azzal szakítani, ha mindjárt m. kir. végrehajtó legyen is!

Az iskolák eredménydus elvégzése után B.-ban telepedtem le, hozván magammal minden képzelhető dicsőségemet.

B. esinos mezőváros. Van jó égálja, áldott termőföldje, de ezeknél jobban lebilinesítették lelkemet a város szép hölgyei. Kiknél igazóbbat, szeretetreméltóbbat messze földön nem láthatni. Egyébként e vonzalmam a nőkhöz nem esodálendő, mert huszonöt éves házasulandó férfiú vagyok!

A mi ügyvédi elfoglaltatásomat illeti, a felől ugyan heteken át ábrándozhattam a költészet isteni eredetének kipuhatólásán. Nem oly perlekedő náció e város népe, hogy minden esekélyiségért ügyvédhez szaladjon. Megtörtént, hogy néha önmagam folytattam pert az unalommal, melyben rendszeren én lettem a vesztes fél. Ebből is kitanítk, hogy mily lelkiismeretes fiskális vagyok!

Nem esodálható, ha ily állapotomban vizsgálni kezdém a holdban látható foltok minéműségét és nvári éjeken szavalgatám szerelmes verseimnek köteteket alkotó tömegét a szelidfényű csillagoknak.

Már el is határoztam, hogy megvólók a békés várostól és perlekedőbb nép között nyitok irodát, midőn a véletlen oly szerelmessé tett, hogy feledtem minden prózai dolgot s anyagi kérdést és szívem oly lángoló lett, hogy bátran szállonát lehetett volna mellette piritani.

Egyik szűkebbkörű estélyen ugyanis, — melyre én is hivatalos valék, — egy ragyogó szépséggel ismerkedtem meg. Nem tudtam: ki ő és hogy szabad-e még szíve, de azt éreztem, hogy a czukorszajú szépségbe halálosan belebolondultam, a miképen csak bolondulni képes egy rakoncátlan szív birtokosa.

Az estély után megkérdeztem X. barátomat, ki bár idős öreg ur volt, azonban jó mulató s hamar barátságot kötött velem. Szerettem volna tőle tudomást nyerni a bájoló szépség felől, de X. barátom oly kitérő feleletekkel traktált, hogy abból nem voltam képes helyreigazodni.

* * *

Egy izben épen a legprózaibb dologgal: ruhám tisztításával foglalkoztam, midőn kopogtak ajtómon.

— Szabad! — kiáltám, s belépett X. barátom inasa.

— A nagyságos ur tiszteletét küldi a tekintetes urnak egy névjegyvel egyetemben.

Az inast megajándékoztam egy hatossal! (Nem volt több apró!) s felbontám a levélkét. X. barátom estélyre hívott meg névjegyén.

Szerettem volna mielőbb letolni a napot az égből-ről, hogy tanuja lehessen evő- és ivótehetségem borzasztó működésének. Végre hosszas haldoklás után elhunyt s én kollőleg kiesipve magamat, nyolce órákor X. barátomhoz rándultam.

* * *

Az estély oly vig lakomával kezdődött, mely felült minden eszményi képzelődést. Volt pucos, kávé, esokoládé, torta, különféle sütek, záradékal a habzó tokaji is ott állott, némán kinalva magát az egybegyűlt diszes társaságnak.

Lett volna hát alkalmam tapasztalni evő- és ivótehetségem pusztító működését, hanem, hogy épen nem tehettem. A szerenese-e vagy a pusztá véletlen, vagy talán X. barátom közbenjárása folytán, épen a titkon imádott szépség mellé kerültem, kinek, mihielyt égő szemibe tekintetem, az enyém elveszítette látérezékét és tokaji nélkül is holtrészeggé lettem.

— Mit csináljak? Hogyan beszélhessek vele? Miként adjam tudtára, hogy teljesen luddá lettem mellette?!

A vacsora alatt folyvást e gondolat motoszkált elmemben. Végre is legokosabbnak találtam azon hosszas fejtörés után kisűtött tervet, hogy vacsora végeztével sétára szólítottam föl s zavartalan magányban megvalloam neki érzelmemet. Akár széna, akár szalma: mindegy, csak ez a nagy bizonytalanság ne gyötörje tovább a vesémet.

Elez élezet követet a vacsora tartama alatt. Már én ugy ültem székemen, mint hajótörést szenvedett roncsain. Unalmamban szerelmes verseimet kezdém végig-émlézni s már épen készültem, hogy a társaságnak is elszavalok nehányat az újdonsültekből, — midőn legnagyobb örömemre végét érte a vacsora.

Beszédbe ereszkedtem a finom szabásu arezczal bíró nővel. Hogy mit beszélhettem neki azt magam sem tudom. Anyyira megigézett, hogy egy ideig csak tördelten röppentek ki hangesővemből az egyes szavak; azután meg annyira belemelegedtem a beszédbe, hogy hetet-havat összedaráltam s bizony a szép hölgy méltán tehetta fel rólam, hogy közel állok az örülethez.

Beszédközben bátorokodtam egy rövidke sétára szólítani fel. A szép nő kecses hajlással fogadta el, s én oly boldog lettem, mint a minő boldog lehet a halálraitelt, midőn az akasztófa alatt kapja meg a kegyelmet.

Mentünk a kertbe, hol a félhomály kísértetiesé varázsol mindent. A virágok szerelemittasan bölintgattak s a lombok sötéten integettek felénk.

Darabig sétáltunk s azután egy gyeppamlagra ültünk. Én elérkezettnek láttam az időt nyilatkozattételre. Csendes

Szemle.

(Regálé-váltás és koresmárosi vaskalapok. — Főispán változás. — Hogy lesz a postagalambból fenyőmadár és kacs. — Korteskedés — Pálfordulása. — Városi tisztújítás. — Financz politika.)

Ködbe és influenzába van burkolva a földi világ hóborította képe. Nap, hold és az utcák lámpái — a hol vannak — szerényen, halaványan pislognak által a sűrű, nedves légkörön; az emberek köhögnek és prüszkölnek, egyik nap ötesillagos cognac-ot, másnap már Lethe-vizet isznak. Változó minden, minden. De ez idő szerint leginkább változik a „koresmárosi kar.“ Még a mindenható állam, vagy helyesebben kormány — is változik. Tavaly csak borraivalókat osztogatott híveinek, ma már bort is mér. Tudniillik javában folynak a regálé átvételi és alakítási munkálatok. Az alföldi városok sűrű „polgári bormérései“ már ezentúl majd „Királyi bormérések lesznek s öszhang kedvéért nem ezimezik a koresmákat „Három Rózsá“-hoz, „Zöldfához“, „Iramszarvas“-hoz és a természet más ily poetikus alakjaihoz, hanem elnevezik majd a „szűz dohány“-hoz, „egyenes adó“-hoz, s ha valaki mégis költségkímélésből megkívánja tartani a régi „polgári bormérés“ feliratot koresmája fölött, annak megengedik, hogy czégjelző tábláját ilyenformán igazítsa ki: „hadmentességi adófizető, vagy tőke-kamat adófizető polgári bormérés.“

Szóval: egy kalap alá szorul minden. Csak attól félek, hogy ez a kalap, nem pörge kalap, hanem vaskalap lesz. No de az inkább a nagyfejúeket fogja szorítani.

* * *

Közönséges halandó lelkek előtt ma is érthetetlen, hogy honnan került a főispán változásról szóló hírünk a mult héten. Igaz, hogy magam is hiába faggattam a hirrovat vezetőt, mert az ugyan egy rövid mosolyánl egyebet nem felelt, de egy véletlen — azt hittem — mégis rávezetett a forrásra.

Postán vagy sürgönyön nem jöhetett, ezt tudtam, mert fél Magyarország posta- és távirtdi hivatalnokainak 90%-a influenzázik; hát akkor postagalambok hozták bizonyosan a hírt, hogy csakugyan „sast nemzenek a sasok.“

Bemegyek a Casinói társalgóba. Ez a helyi bölcsesség örök forrása, itt mindenesetre fognak tudni valamit! Épen arról folyt a tanácskozás, hogy mi történjék a megérkezett madarakkal? Nem megmondtam? Ezek a madarak okvetlen a főispáni decretumot hozó postagalambok.

Fájdalom! Édes reménységem dugába dőlt. Mert a postagalambok nem postagalambok, hanem fenyőmadarak voltak, és nem főispáni decretumot, hanem Madarász Páltól üdvözlöt hoztak Trencsénmegyéből — a hol regálét eszelepszik — társalgó-beli barátainak.

Igy aztán bele kell nyugodnom magamnak

volt minden körülöttünk, csak szívem kakukos órija vert sebesebben.

— Nem is tudom, mikép kezdjem nagysádot dicsőíteni — töröm meg a esendet. — Angyal nagysád s én, a szegény ördög, nem vagyok méltó arra, hogy gyémánt-hoz hasonló szemeknek egy alacsony fokon álló tekintetere méltasson!

A szép hölgy e kijelentésre észbontóan felkaczagott s látni engedé gyöngyos fogait. Én meg annál nagyobb lelkesedéssel folytattam:

— Mióta nagysádnak bódító tekintetével találkoztam az enyém, azóta szívem meggyuladt, mint a lámpa felé tartott gyufa, s attól tartok, hogy teljesen elég, mint a garasos gyertya, ha nagysád bele nem önti a remény világitó olaját!

A szép ismeretlen erre ismét olyat kaczagott, mely közeli rokonságban állott egy kissébszerű menyörgéssel. — Csak kaczagjon ki, neessen ki! — beszéltem tovább — Megérdemlem, hogy oly félboldol voltam, miszerint egy ily angyalra merészeltém vetni szememet. Oh, tiporjon le a földre! Szívesen leszek számolja picziny lábainak, csak azt mondja, hogy szeret!

— Hát miért is ne szeretném? — felelt mosolygó hölgyem a legnyugodtabb hangulattal.

— Oh szívem kiskertébe ültetett tubarózsa! . . . Mosolyogj hát reám, mint sugárzó fényű nap a fekete földre! Boesásd be szemeid gyújtó zsarátnokát szívem rejtetett katlanába, hogy gyujtsa meg ottan a boldog érzelm hasábfáit. Imádlak, angyal! Oh, tégy birtokosává szivednek és ajándékozzál meg kezeiddel!

— Sajnálom, de már ezt nem tehetem! — felelt bájos ismeretlenem.

— Hogyan? Hiszen ha szeret, mi sem áll útjában boldogságunknak!?

— De igen! Még pedig nagy akadály! Férjem aligha egyeznék bele, hogy őt elhagyva önt kövessem!

— Férje? — esodálkoztam el. — Hát férjes? Szabad kérdenem: ki a szerencsés?

Erre a nő a fülembe sugja férje nevét s én csaknem lerogytam a szégyentől és bálulattól.

— Egek! Szakadjatok ostoba fejemre és rejtsetek el sötét lepleték alá!

A hölgy, a kinek én oly tüzes szerelmi nyilatkozatot tettem, X. barátom felesége volt. — A gonosz öreg ur kedélyesen mosolygott rajta, midőn szörnyű felsülésemről értesült.

Igy értem én le a boldogság hetedik egéből a silány alakú, prózai földre.

Szini Péter.

is illetékes irástudóknak azon állításába, hogy a főispánságról szóló hírt se nem postagalambok, se nem fenyőmadarak, hanem valószínűleg a lehető legjamborabb hírlapi kacsák hozták.

* * *

Pedig már egy egészséges követválasztás jótékony mozgalmaira lett volna kilátás. Milyen boldogok is vagyunk mi bérezes Gömörnek egyesült protestans, gentry és csutorás fiai! Némely megyében egy képviselőjelöltre is alig tudnak szert tenni, nálunk meg nem győzzük kerülettel a sok candidatumot.

Még a példabeszéd is megfordul a kedvünkért: nem Bernát kapkodik a menykőhöz, hanem Bernátot környezi a bizalom fényes villama; igaz, hogy heves küzdelemre lett volna kilátás, mert egy malomban néha két Molnár is öröl s ha Farkast emlegetnek, az bizonyosan kert alatt jár; de örökségi jogon szintén emlegetnek egy jelöltet, s az is fáj.

Igy hát marad minden a régiben. Az öt esztendő mandátumának épen lejár a fele most. Pál forduláskor mi is a medvével tarthatunk: morgunk ugy alkalomadtán egy-egy keveset, de azért csak a másik oldalunkra fordulunk és — alszunk tovább. — De csak tavaszig. . .

* * *

Itt van már nyakunkon a városi tisztújítás is. Azaz hogy az már nem a nyakunkon, hanem mindenkinek a zsebében van, mert fait accompli, hogy az egész tisztviseléség a helyén marad. Ebbe már magam is megnyugszom, csak egy indítványom volna: küldjük penzióba a városi adószedőt mostani fizetésének háromszorosával, és hagyjuk a helyét betöltetlenül — örökre. Ez az én finantzpolitikám rensumméja. Lehetséges hogy nem modern, de nem is komplikált, s a mi fő: elég emberséges.

A patres conscripti azonban ugy látszik másképen gondolkoznak. Meghagyják az adószedőt eddigi fizetésével s penzióba küldik nyugdíj nélkül a város eddigi építését, de fogadnak helyette mást.

Reméljük, hogy ez új választás biztosabb alapokon fog épülni mint a szabadka pusztai lakás. Civis.

Az adókötelesek teendői

A rimaszombati m. kir. pénzügyigazgató-actól.

VIII. A hadmentességi díjra vonatkozólag.

A hadmentességi díjoktelesek 1890. évi február hóban tartoznak vallomást tenni; a vallomási ívek a községlőjárásnál (városi adóhivatalnál) szerezhetők.

A vallomási íven kitüntetendő az adóköteles polgári állása; lakása; azon sorozó-járás, illetve község neve, melyben a hadi vagy honvédségi szolgálat alól mentesített; azon év, melytől fogva a felmentés számítatik; az 1889. évben lakóhelyükön esetleg más községben is kivett egyenes államadók összege; ha a hadmentességi díjat a család fő fizeti, a család fő neve és 1890. évi adója, ha a hadmentességi díjat a munkaadó fizeti, a munkaadó neve és lakása. Ezen adatok bejegyzésének elmulasztása a hadmentességi díj 3—6-szoros összegének megfelelő pénzbírságot von maga után.

Ha a munkaadó személyében azon idő alatt, mely a vallomástétel és a hadmentességi díj esedékességének napja (1890. évi október 1.) közé esik, változás áll be, ezen változást az adóköteles ott, hol vallomását beadta, bejelenteni köteles.

Azon hadmentességi díjoktelesek, kik lakóhelyükön kívül másutt adóval megöröva nincsenek, vallomásukat 1890. évi február hóban a községlőjárás (városi adóhivatal) előtt megjelenéven, ugyanott tollba mondhatják.

Oly esetben, midőn a hadmentességi díjoktelesek a hadmentességi díj esedékességének napja előtt kívánnak azon községből (városból), hol hadmentességi díjuk kivettett, távozni, a kivett, hadmentességi díjat egyszerre kell lefizetniök és a távoztatásra a községi előjárásnál (városi adóhivatalnál) engedélyt kérniök; az e rendelkezés ellen vétők a kivett hadmentességi díj 3—6-szoros összegének megfelelő pénzbírsággal büntetettnek.

A kivett hadmentességi díj mérve ellen a közigazgatási bizottsághoz felelbezhetheti. A fellebbezés, a lajstrom közszemlére kitételét illetve azokra nézve, kik első ízben rovatnak meg hadmentességi díjjal, ez adónak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a községi előjárásnál (városi adóhivatalnál) nyújtandó be. A közigazgatási bizottságnak az elsőfoku kivetést helybenhagyó határozata ellen további jogorvoslatnak nincs helye. Az elsőfoku kivetést megváltoztató határozat esetében nyitva áll a fellebbezés a pénzügyi közigazgatási bírósághoz, ezen fellebbezést a másodfoku határozat kézbesítésétől számított 15 nap alatt a közigazgatási bizottságnál kell beadni. A fellebbezésnek egyedül akkor van halasztó hatálya, ha a közigazgatási bizottság eljárásában a törvény szabályait sértette meg.

Helybeli hírek.

Tisztújítás. Mire e soraink napvilágot látnak szabadalmas városunk képviselő tagjai javában korteskednek a városi tisztújításra. Az eredményt nem tudhatjuk, de bár nincs kétségünk az iránt, hogy a város azon tisztviselői, kiknek működésével a képv. testület tagjai meg voltak elégedve, újból megválasztatnak, nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy egyik-másik állásra ellenjelöltek is vannak. Soha sem volt alkalmasabb a latin közmondás mint ma: Videant consules ne quid respublica detrimenti capiat!

Főispán-váltás. Lapunk mult szárában megbízható értesülés folytán megvénk nagyérdemű főispánjának

lemondásáról és eshetőleges utódjáról emlékeztünk meg. E hírünket némely fővárosi napi lap is megerősítette, de viszont voltak olyanok is, melyek értesülésünket alaptalanul nyilvánítták. Hasonló módon a „R. H.“-ban is megczafolják, nem kések azonban kijelenteni, hogy ha a válság csakugyan bekövetkeznék, Hámos László fog főispánna kinevezetnői. E czáfolatokkal szemben ezuttal csak annyit jögyezhetünk meg, hogy a válság híre mégis tartja magát erősen, mi értesülésünk alapossága mellett bizonyít, sőt az eshetőleges képviselő választásra is nagyban készülnek.

Halál. Kubinyi Sándor özvekfalvi birtokos s a rimaszécsi járás utibiztosát súlyos vesztéség érte Margit leányának f. hó 9-én Rimaszombathoz történt halálával. A gyászjelentés így szól: Kubinyi Sándor és neje szül. Okolicsányi Mária, s gyermekeik: Irén, férjzett Kubinyi Bertalané, férjével; Jolán és Zoltán, — ugy a nagyszámu rokonság nevében is mélyen megszemorodott szível jelentik forrón szeretett kedves leányuk, testvérük és sógornéjának Kubinyi Margitnak, f. 1890. évi január hó 9-én, esti 8 órakor, rövid, de kínos szenvedés után, élete tavaszán, bekövetkezett gyászos elhunytát. — A megboldogult földi porhüvelyé f. hó 12-én d. u. 2 órakor fog Pusztá-Czövekfalváról a guszonai sirkertbe a róm. kath. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 13-án reggel 10 órakor Várgedén fog a Mindenhatónak bemutatni. — A béke angyala virasszon álmai felett!

A varosházáról. Rimaszombati városa szabadkai pusztáján az utóbbi időkben teljesített építkezéseknél több nagyobb mérvű építési szabálytalanságot konstataált az építészeti bizottság, minélfogva a városi közgyűlés határozatilag kimondotta, hogy jövőre a városi építkezéseknél Kalocsay Gyula építész ajánlatait figyelembe venni nem fogja.

Közigyűlés. A mult vasárnap délután tartá meg rendes évi közgyűlést a rimaszombati polgári olvasókör Szabó János elnökle mellett. A szép számmal egybegyűlt tagok az elnöki üdvözlöt és titkári jelentés után megválaszták a tisztikart és a 12 tagból álló választmányt amint következik: Szabó János Kriston elnök, Gasko János jegyző, Konyha Géza pénztáros, Rónay Gyula, Jakovetz Alajos, Lengyel Pál, Varga Lajos, Rábely Miklós, Szabó József mézárós, Róth Lajos, Rakottyay Lajos, Benyo Béla, Kovács István, Miskolezy István, Koreny Pál választmányi tagok.

Érdekes eset foglalkoztatja most városunk hivatalnoki körét. Egy országos intézmény legelső tisztviselője a székhelyről elakarván utazni, felkérte Netkovszky pénzügyigazgatót, hogy utasítsa a kir. adópénztárt, hogy hivatalos kulesait letétbe vévén, távolléte alatt az adópénztárban őrizze. E kívánságnak a pénzügyigazgató készségesen eleget tévén, annak értelmében utasította az adópénztárt, hogy az illető első tisztviselő hivatalos kulesait lepecsételt csomagban vegye át és őrizze. E rendelet dacára az adópénztár a csomag átvételét megtagadta, mert ügykezelési szabályai szerint az átvételt ellennyugta kiállítás nélkül nem teljesítheti. Jelentésre a pénzügyigazgató az adópénztári ellenőr és pénztáros ellen fegyelmi vizsgálatot indított.

K. K. vagy K. u. K.? Tudvalévő dolog, miszerint Ő felsége még az őszzel elrendelte, hogy a monarchia hadseregének és haditengerészetének czíme a legfőbb hadur mindenkor eladitáshoz most is alkalmazkodjék, minélfogva közös haderőnk összes intézményei a „es. és kir.“, vagy németül „k. und k.“ jelzést azonnal használatba is vették. Ennek dacára a helybeli állomászó XII. nehéz löveg legénysége által lakott városi laktanyán még ma is ezen felirat olvasható: „Dislocation der k. k. schwehren Batterie Division Nro. 12.“ S hogy e felirat lapunk egy olvasója előtt — ki az észrevételt beküldte — feltűnt, nem esodáljuk, mert magunk sem értjük, miért türeik városi laktanyánkon oly felirat, melyet Ő felsége maga törölt el a földszinéről?

Katonai ügyforgalom Barna Imre alkapitány ur szíveségéből közöljük, a mult évbéli katonai ügyforgalmat, mely szerint 1888. év december végén nyilván tartásban maradt 173 közös hadseregbeli katona és 137 honvéd, 1889. évben jelentkezett 534 nyilvántartásban, a hadseregtől 166, a honvédségtől 155 nyilvántartás, kimaradt tehát 277, elutazásra és bevonulásra jelentkezett 164, hadsereg és a honvédségből áthelyeztek 16 embert, elhoesátottak 5-öt, a jelentkezés szabályainak áthágása miatt elmarasztaltak ötöt, kik közül legtöbbben 1—8 napi fogság büntetést kaptak.

Vármegyei ujdonságok.

Eljegyzés Jerem Aurel kövi kereskedő e napokban eljegyezte magának Holczi János breznjóányai vendéglős esinos és kedves leányát Gizellát.

Halál. Gömör Pál dobsinai polgármestert súlyos vesztéség érte finom kedélyű és rokonszenves egyetlen leányának halálával, melyről a következő gyászjelentést vettük: Gömör Pál és neje szül. Czizer Aurélia s Gyula fia, a magok és az összes rokonság nevében, mély fájdalomtól megtört szível jelentik a forrón szeretett egyetlen leány, illetve testvér és rokonnak Gömör Helénnek 31-ik évében, hosszas szenvedés után folyó hó 12-ikén történt gyászos elhunytát. — A boldogultnak hült teteje f. január hó 14-én d. u. 1 órakor az ág. hitv. evang. egyház szertartásai szerint fognak örök nyugalomra tétetni. Béke hamvaira! — Putnokról folyó hó 14-ki kelettel írják nekünk a következő szívhöz szóló gyászterjesztést: „Nagy részvét mellett ma délután temették nálunk Fekethe Nándor közszeretethen álló putnoki gyógyyszerész és föld-birtokos művelt, kedves, szép leányát Ilonát. Az élet tavaszán, élte 20-ik évében ragadta ki a kérélhetetlen halál a kedves gyermeket a kesergő szülők ölelő karjai közül. Korán megnyílt sírjára nemcsak a szülei, rokoni borulnak vigasztalhatatlan fájdalommal, de minden ismerőse az igaz részvét könyét hullajtja arra, mert a ki őt ismerte, soha sem fogja elfeledni. Korát meghaladó komoly irányu gondolkozása — párosulva játszi könnyed kedélyével, — valóságos jellemzősége — egyszülve azon tapintatos gyöngédséggel és kedves szelid modorral, melylyel mindenki iránt viseltetett — megkedveltették, megszeretették őt minden ismerőseivel. Gyönyörűen zongorázott, czimbalmozott, szép rajzoló, ügyes porcellán festő volt, rendelkezett számos oly szép tulajdonnal, a melyek az ő igazi műveltségének kétségtelen bizonyítékai valának és valóban büszkéek lehetnek szülei arra, hogy

Kiadó bolt és lakás.

Rimaszombatban, a Jánosi-utca 4. sz. a. levő **bolthelyiség** az emeleti lakással vagy a nélkül, ugyanezen udvarnak Szijjártó-utcára néző emeletes épülete 1890. év május 1-től kiadó. Értekezhetni **özv. Czikora Jánosnéval**, Jánosi-utca 35. sz. a.

„EGYETÉRTÉS”

Huszonnegyedik évfolyam.

Legnagyobb politikai napilap.

Megjelen minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után is.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy hónapra	1 ft 80 kr.
Három hónapra	5 „
Hat hónapra	10 „
Egész évre	20 „

Előfizetések bármely naptól kezdve teljesíthetők s legzélszerűben postautalvánnyal Budapestre, az „Egyetértés” kiadóhivatalába (Keeskeméti-utca 6 sz.) küldendők.

Hirdetmény.

6803. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Giezei János** felperes csoltói lakos végrehajtónak néh. **ifjabb Kövesdi János** volt melléti lakos végrehajtást szenvedő elleni 62 ft 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Melléte községben fekvő a melléti 68. sz. tjkvben foglalt 42. 43. 44. 47. hrsz. beltelekből 69. sz. házból B. 3. alatti ifj. Kövesdi János $\frac{1}{8}$. rész jutalékára 187 ft melléti 49. sztk. A 12—15. sorsz. a. foglalt $\frac{2}{8}$. urb. telekből, 41. sz. házból, urb. erdő s legelő illetményből B. 5. alatti ifjabb Kövesdi János $\frac{2}{16}$. rész jutalékára az árverést 401 ftban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi január hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Melléte községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis melléti 68. sztkvi birtokra 18 ft 70 kr. A melléti a 49. sztk. birtokra 40 ft 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfoollyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1889. évi október hó 31. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Hänrich**, kir. tszéki bíró.

Meghívás.

A nagy-rőcei kölesönös segélyszövetkezet folyó évi február hó 2-án, délutáni 2 órakor, tulajdon házában tartandó

rendes közgyűlésre

összes tagjai tisztelettel meghívtnak. — Ezen közgyűlésben következő tárgyak tétetnek napirendre:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Az 1889. évi zárszámadások, illetve a mérleg beterjesztése és tárgyalása.
3. A tisztviselők jutalmazása.
4. Az 1889. évi osztalék megállapítása.
5. Az igazgatóság választása.
6. A felügyelő-bizottság választása.

Nagy-Rőcén, 1890. évi január hó 7-én.

Hlavács Sámuel,

mint a nagy-rőcei kölesönös segély-szövetkezet igazg. elnöke.

Hirdetmény.

Jolsva rendezett tanácsu városban 700 forintból álló évi fizetéssel rendszeresített **rendőrkapitányi állomásra** ezennel pályázat nyitattik.

Pályázni kívánók felhívtnak, miszerint kellően felszerelt folyamodványokat az e folyó 1890. évi február hó 11. napjáig a polgármesteri hivatalnak nyujtsák be.

Kelt Jolsván, 1890. január 31.

Remenyik Ede, polgármester.

Hirdetmény.

27. A. sz. — A nagymélt. m. kir. kereskedelemügyi minisztérium az 1890. évi január hó 5-én 67928/89. számú rendeletével a Budapest-vác-kassai államut 184—185 km. szakaszán lévő 75-ik számú Sajó hid felszerkezetének helyreállítását 2662 ft 20 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogamatóságának biztosítása céljából az 1890. évi jan. hó 23-ik napjának d. e. 10 órája a Gömör-Kishont megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat a kifizető nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők. Az ajánlatokban az árleengedés vagy felülfizetésre szóló százalékok számmal és betűkkel világosan kiteendő.

Rimaszombat, 1890. jan. 9-én.

Jurasko Jakab, hivatalfőnök.

Eladó

a rimaszombati **Andrássy-uti 13. számú ház**, melléképületekkel, udvarral, gyümölcsös-kerttel.

Bővebb felvilágosítás nyerhető **Molnár József** ügyvéd urnál Rimaszombatban.

Fontos regále-bérlőknek.

Rum, szilvórium, törköly-seprőpálinka

ugy nemkülönb mindenemű

LIKÓR, SZESZESITAL- és ECZET

hideg uton minden készülék nélkül előállítható

WATTERICH ARNOLD

Budapest, Dohány-utca 51. sz.

(az izr. imaház átellenében)

a jutalmazott **esszenciák** és **ätherikus olajok** által.

Vizahólyag, gycerin, bor-zamat, savtalanító por, borszinek, borszesz, derítő-por és mindenemű borbetegek elleni **szerek raktára.**

Kezelési utasítások és árjegyzék ingyen.

Parafadugaszok és czinkupak.

Szesz megtakarítására való pálinka-erősítő esszencia 3—5

Ügynök felvétetik.

Hirdetmény.

231. sz. — Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy e rimaszécsi kir. járásbírósg 82. számú végzése által **Soffer Zsigmond** és neje felperesnek javára **Glatler Adolf** ismeretlen tartozkodó alperes ellen 485 ft tőke, ennek 1887. évi július hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen megállapított perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 996 ft becsült eséplő-gép, szarvasmarhák, ló, gazdasági eszközök, takarmány, házbutorok, ágyneműek, kereskedelmi czikkek, italok és üres hordókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a fenti sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely színén, vagyis Alsó-Balog községében leendő eszközzésére 1890. év január hó 17-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszécseben 1890. évi január hó 8. napján.

Salamon Bela, kir. bírósági végrehajtó.

Farsangi idényczikkek.

LÖFKOVICS LIPÓT

NŐI- és FÉRFI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE. VALÓDI KARLSBADI CZIPŐK és CSIZMÁK RAKTÁRA RIMASZOMBATBAN

a főtéren, az ujonnan épült SAMARJAY-féle házban.

A legmélyebb tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség beeses tudomására juttatni, miszerint a küszöbön levő farsangi idény alkalmából üzletemet

FARSANGI (báli) CZIKKEKKEL

dúsan berendeztem; — a legnagyobb választéku női- és férfi divate.ikkek, báli belépők, fejdizsek, csokrok, virágok, nyakkendők, ingek, gallérok, kézelők, és keztyűk; különböző emléktárgyak, ugymint: albumok, képkeretek, karkötők, óraláncok, z-uzsuk, pénztárczak, varró és himző készletek, himzési előminták, illatszerek, illatszertartók, bonboniérek, — továbbá kész női és gyermekfelöltők, egész gyermek ruhák, sapkák, kalapok, schwallok és karmantyuk, szárharisnyák nemkülönb topánok és eszizmak, ugy félezcipők és papucsok is valamint férfi és gyermek-kalapok, sétabotok, vasuti zóna utazó bőröndök,

honi gyátmányu lópokrócok,

plüsch-takarók, plaidek, téli kötött kendők olesó áron kaphatók.

Sok oldalról hangoztatott óhajnak megfelelőleg lábbeli javító-műhelyt is rendeztem be, és a nálam vásárolt lábbeliket igen esinosan és jól kijavítottam és megtalpataltam.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Farsangi idényczikkek.